

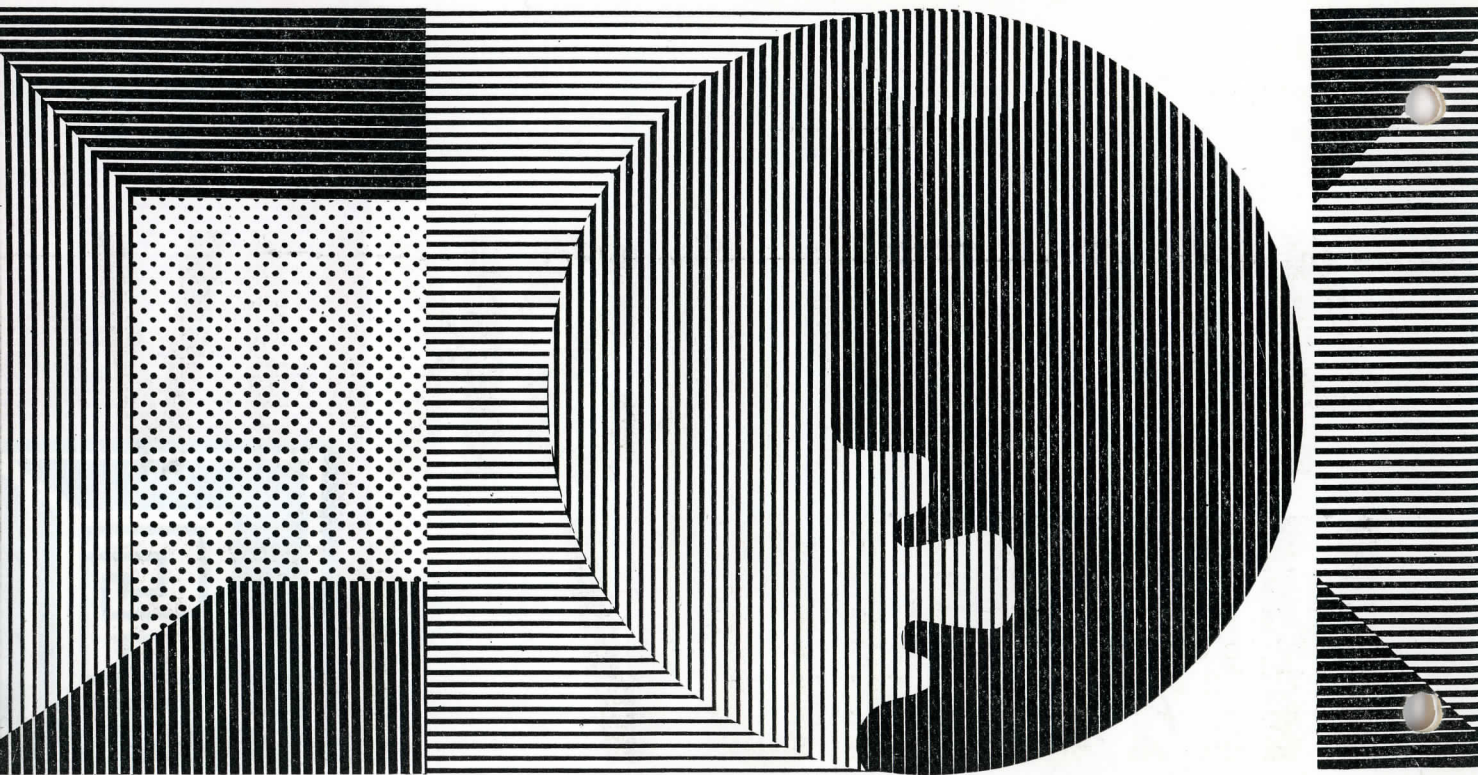
41. JIRÁSKŮV
HRONOV

1971

7.-14.8.1971

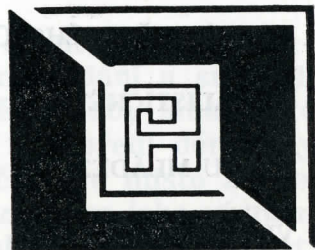

NÁRODNÍ FESTIVAL
ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI
NA POČEST 50. VÝROČÍ
VZNIKU KSČ

41. JIRÁSKŮV HRONOV

41. JIRÁSKŮV HRONOV

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA

AMATÉRSKÝCH

DIVADELNÍCH SOUBORŮ

V ČESKÉ SOCIALISTICKÉ

REPUBLIKY KONANÝ

POD ZÁŠTITOU

MINISTERSTVA KULTURY ČSR,

ČESKÉ RADY ODBOROVÝCH

SVAZŮ A ČESKÉHO ÚV

SOCIALISTICKÉHO

SVAZU MLÁDEŽE

VE DNECH 7. AŽ 14.

SRPNA 1971

Vážené soudružky a soudruzi,
milí divadelní přátelé,

dovolte mi, abych pozdravil jménem svým i jménem ministerstva kultury ČSR 41. Jiráskův Hronov, který je letos pořádán jako národní přehlídka amatérských divadelních souborů z ČSR na počest 50. výročí vzniku KSČ.

Amatérské divadelnictví má v našich historických zemích zajímavou historii i úlohu. Existují soubory, které nepřetržitě pracují přes 180 let a je pozoruhodné, že právě východní Čechy — dějiště Jiráskových Hronovů — byly nejplodnějším podhoubím, z něhož ochotnické soubory vyrůstaly.

Toto amatérské divadelnictví je pozoruhodné svou stále novou a novou krví, svou chutí k životu. Vybojovalo si své místo vedle divadla profesionálního, televize, filmu, rozhlasu. Je to zřejmě tím, že se nesnaží je suplovat či napodobovat, že je skutečně svébytným útvarem, že jeho smyslem není jen předvádění nastu-

dovaných her, ale i v tom, jak ovlivňuje estetický názor a harmonii samotných amatérů, rozvíjí jejich fantazii, rozšiřuje duševní obzor, učí je aktivně vnímat a chápat umění. Není bezpodstatný také dopad na diváka. Amatérské divadlo má svůj okruh diváků a hlavně v menších místech je mnohdy hlavním nositelem kultury, má velký význam při aktivizování a sdružování lidí pro ušlechtilé cíle.

Je významným faktem, že zájmová umělecká činnost — a tedy i amatérské divadlo — se dostává opět do povědomí široké veřejnosti. Značnou zásluhu na tom má uspořádání Národního festivalu zájmové umělecké činnosti, který se koná na počest 50. výročí založení KSČ. Vyhlášovatelé festivalu — ministerstvo kultury ČSR, ministerstvo školství ČSR, Česká rada odborových svazů, Český ústřední výbor Socialistického svazu mládeže, Česká ústřední rada pionýrské organizace SSM, Ústřední výbor Svazu českých družstevních rolníků — chtějí zdůraznit a ocenit společenský a politický smysl této činnosti. Ještě na mnoha místech

bývá totiž označována jako pouhý koníček, záliba, která má smysl pouze pro ty, kteří se jí přímo zabývají a její širší dopad je přezírán a znevažován. A to není správný pohled, vždyť naše společnost usiluje o člověka všestranně rozvinutého, tvořivého, který nezbytně aktivní i aktivizující činnost ve volném čase potřebuje.

Lidé se chtějí k současnosti vyjadřovat, a protože jsme v Hronově, mluvmе o amatérech, kteří svou divadelní práci — dramaturgickým výběrem, režijním záměrem, hereckým ztvárněním — reagují na problémy, které život přináší a ke kladnému a progresivnímu říkají své ano ke všemu špatnému a negativnímu říkají své ne.

Chci vám, vážené soudružky a soudruzi, popřát ve vašem hledání a snahách hodně zdaru a úspěchu, aby amatérské divadlo vždy stálo v popředí dění, aby umělo rozpoznat včas své místo a cíle, neboť i v tom je bezesporu jeho význam pro kulturu i socialistickou společnost.

Dr. Josef Švagera,
náměstek ministra kultury ČSR

Pátek 6. srpna 1971 v 19 hodin

Dramatický odbor ZK ROH Slaný
„Slánská scéna“ — mimo výběr

Patronát: Okresní výbor Českého svazu
družstevních rolníků v Náchodě

Alois Jirásek

KOLÉBKA

Dramatický žert o 3 jednáních

Režie, výprava a scénická hudba: Jiří W. Koula

Inspice: Josef Chodora

Kontrola textu: Anna Vidimská

Kostýmy: Božena Koulová

Zvuk: Jiří Novák

Světla: Josef Suchopárek

Technika: M. Brožek a A. Bernard

Osoby a obsazení:

Král Václav IV.	Ladislav Čížek
Mistr Purkart, doktor v lékařství	Josef Masopust
Daniel z Mrákotína, purkrabí na Jívně	Jarosl. Vejraška
Jíra, polesný	Ervín Tomenendál
Maří, jeho sestra	Marie Reichertová
Alena, jeho vnučka	Eva Fenclová
Jan, student z Rakovníka	Karel Vidimský
Rubín, apotečník	Jiří W. Koula
Dobronička, ve službě u Jíry	Miroslav Samec
Margreta, hospodyně na Jívně	Pavla Hoffmanová
Bláha, sedlák	Josef Chodora
	Josef Míšek
Selšti synkové	Ladislav Sedlák
	Romana Baruzzi
	Dana Stehlíková
Selská děvčata	Jaroslava Nováková
	Hana Broncová
Purkrabský hubeník	Pavel Píkl
	Miroslav Lacina
Zbrojnoši z Jívna	Ladislav Lacina
	Vladimír Jindrák
Královský zbrojnoš	Pavel Skolil
Klíčník na Jívně	
Přestávka po druhém dějství	

KŘIVOKLÁTSKÉ ZASTAVENÍ

V pořadí druhá, co do chronologie, Jiráskova hra Kolébka vznikala v těsném sousedství dlouhé práce na románové trilogii Mezi proudy. Z cestování tří studentů křivoklátskou krajinou, z jejich humoru a z nálady letních podvečerů zbylo ještě mnoho pro dramatický žert z křivoklátského podhradí. V Kolébce není oně ideové závažnosti jako v husitské trilogii, přesto nestojí její postavy mimo souvislosti doby, kterou Jirásek tak pečlivě studoval. Ve věrném společenském zařazení jednotlivých postav Kolébky lze spatřovat Jiráskův přínos do oblasti historické hry. Jako vyzkoušení si historické látky a věcnosti poznání dějin v principech dramatu. Neoromantismus v době vzniku Kolébky (premiéra roku 1891 v Národním divadle, hra se dožila jen čtyř repríz) měl v této oblasti ještě pevné pozice a jeho volné nakládání s historickou látkou, v duchu svých estetických zásad, bylo v přímém protikladu k Jiráskově věcnosti a úsporné snaze dobrat se reálné dobové atmosféry a ukázat pravdivě společenskou skutečnost zobrazovaného období. V tomto srovnání se nemusí Kolébka jevit činem tak okrajovým za jaký se obvykle má.

Poukázání na krásu domova, sílu přírody a z ní pramenící lidovou moudrost patří ke vždy přítomným motivům Jiráskova prozaického i dramatického díla. Nijedeme ji jako dodnes přitahující sílu v Lucerně i Panu Johanesovi, stejně jako v Temnu či v románové kronice U nás. Dramatik tu rozmnožil řadu lidových typů, kterých mělo naše divadlo v počátku devadesátých let ještě poskrovnu, o postavy Jiry, Aleny i Maří, typů,

které jsou předobrazem jeho dalších postav. Souvislost Aleny a Haničky z Lucerny se tu přímočaře nabízí. Jirásek poukázal na českou historii v době, kdy u nás dochází k odvratu od minulosti. Živě realistický pohled do dávného věku opřený o konkrétnost situace se zasloužil o životnost této hry, ve které postavy mluví jazykem sytým a barvitým, jemuž archaické pojmy dodávají svérázného a často humorného zabarvení. Jirásek zachovává detaily kulturně-historické, zachovává původní označení věcí a tak i v Kolébce slyšíme slova jako šlecht, kramol, medenice či partéka, vytěžená z pečlivého studia středověké literatury, citlivá k jejímu výrazu ve všem vřdu.

DRAMATICKÝ ODBOR ZK ROH SLANÝ „SLÁNSKÁ SCÉNA“

První divadelní hry byly ve Slaném hrány už v 18. století na piaristické koleji. Spolek divadelních ochotníků vznikl roku 1873 a od té doby jeho činnost neochabla. Později byl ve Slaném založen Dělnický divadelní spolek a ve dvacátých letech další soubor s názvem Slánská scéna. Po roce 1945 se soubory sloučily. Kromě toho, že soubor připravuje řadu představení pro děti a mládež, intenzivně pracuje na činoherních a estrádních inscenacích. S některými zajíždí do NDR — jsou to většinou pořady nastudované v německém jazyce.

Sobota 7. srpna 1971 v 16.30 a ve 20 hodin

**MALÁ SCÉNA — Obvodní kulturní dům
Praha 3 - Žižkov**

Patronát: Vedení n. p. a ZV ROH Stavostroj
Nové Město n. Met.

Konstantin Simonov

Č T V R T Ý

Přeložil: Jaromír Studený

Režie: Otakar Procházka

Dramaturgická úprava: Milan Pásek

Režijně obnovil: Pavel Hora

Výprava: Pavel Hora

Inspice: Miloš Štětovský

Světlo a zvuk: Jiří Mrázek, Stela Mrázková

Osoby a obsazení:

QN	Stanislav Tesař
Žena, kterou miloval	Růžena Novotná
Muž, kterého dlouho neviděl	Milan Vyskočil

Postavy, které se mu vybavují v paměti:

Dick	Pavel Hora
Druhý pilot	Míla Bobek
Navigátor	Otokar Polák
Žena, kterou miloval	Růžena Novotná
Žena, s níž se oženil	Růžena Tesařová
Jack Wheeler	Vladimír Kotzy
Ben Crow	Jiří Matička
Charles Howard	Ladislav Schwarz
Van Dekker	Miloš Štětovský
Bondard	Karel Urbanovský
Quicciardi	Vladimír Kodat
Teddy Frank	Milan Vyskočil
Hlas vyšetřujícího soudce	Josef Houba

**MALÁ SCÉNA — OBVODNÍ KULTURNÍ DŮM —
PRAHA 3 - ŽIŽKOV**

Soubor byl založen roku 1939 a působil prakticky celou válku. Je to jeden z mála souborů uvádějících pravidelná týdenní představení. Na 40. Jiráskově Hronově uvedl italskou komedii Luigi Pirandella Člověk, zvíře, ctnost. Součástí repertoáru souboru je pravidelná práce pro děti a mládež. Na jaře soubor nastudoval hru K. M. Walló Princezna se zlatou hvězdou na čele. Na Malé scéně se uskutečnil letos první Festival pražských ochotníků.

DRAMATIK VSTUPUJE DO HRY

Čtvrtý Konstantina Simonova se objevil na scéně sovětských divadel v roce 1961. Již toto datum mnoho napovídá, hra se tak dostává do časového sousedství děl jako jsou Virtovy Nedohledné dálky, Stejnův Océan nebo Arbuzova Irkutská historie. Nejde jen o chronologickou posloupnost, ale o výraz určitého usilování sovětské dramatiky z hlediska obsahu a formy dramatu. Obraz zápasu o člověka, hlavně o jeho etickou podstatu v podmínkách rozvíjejícího se socialismu, očištěného od kultu osobnosti a dogmatismu, spojuje tyto tři hry do jednoho uměleckého proudu. Společným znakem nejsou jen totožné ideové cíle, ale také proměna tvaru hry. Autor vstupuje do děje, aby ho komentoval, dedukoval z něj nové myšlenky, demonstroval různé aspekty vztahů postav. Není rozhodující je-li to autor sám či chór jako jeho prostředník nebo záměrná konfrontace retrospektiv minulosti soudících přítomnost, vždy je divákům jasně čitelná autorova snaha vstoupit svým hlasem do umělecké tkáně hry. Části příběhu jsou emocionálně zabarveným důkazem autorova postřehu, přesvědčení a myšlení. V tomto smyslu přistoupil k celému proudu Simonovův Čtvrtý.

Simonov vstoupil do povědomí sovětských diváků zejména v době druhé světové války, kdy jeho hrdinové z her Chlapík z našeho města a hlavně ze hry Ruští lidé (1942) připoutali v těžké válečné situaci rázem všechny. „My čtenáři, hledáme sebe mezi hrdiny hry, zamýšlíme se, jsme-li tak pevní v boji jako Safonov, směli a odvážni, jako Valja, připraveni umřít za vlast jako Globa. Jako hrdinové hry i my milujeme život“, psali vojáci z fronty v časopise Literatura a umění, bezprostředně po zhlédnutí hry Ruští lidé v roce 1942. Atmosféra fronty i jejího zázemi je v Simonovově díle vykreslena přesvědčivě se smyslem pro dramaticky účinný lidský typ.

Americké prostředí, kam je Čtvrtý zasazen, se neobjevuje v Simonovově díle poprvé. Je v dramatu Ruská otázka z roku 1947, v příběhu novináře Smitha v cestě za pravdou. Konfrontace dvou politicky rozdílných světů, v této hře přímočaře vyjádřená, probíhá nyní introspektivně v nitru Čtvrtého, povoláním rovněž novináře, který své ideály zvážil na misce vah prospěchu.

Simonov svým dílem vyznačuje několik etap sovětského divadla, jak po stránce myšlenkové, tak z hlediska kompozičních principů, které ovlivnily i výrazové principy sovětských divadelních umělců.

Dívčí skupina recitačního studia Okresního kulturního střediska ve Svitavách

Patronát: Vedení závodů a ZV ROH Tepna 08 a Tepna 09 v Hronově

Scénická montáž úryvků z deníku a dopisů Marie Kudeřikové a veršů Jiřího Havla

ZLOMKY ŽIVOTA

Režie: prof. Marie Votavová
Recitují: Dagmar Pařízková
Květa Růžičková
Hana Malá
Růžena Flodrová
Jitka Pospíšilová
Helena Nejezchlebová
Dana Trnovská
Scéna: Jan Jelínek, Josef Vašek
Technika: Jan Sajdl, Libor Pololáník

RECITAČNÍ STUDIO OKRESNÍHO KULTURNÍHO STŘEDISKA SVITAVY

V souboru pracuje kolektiv mladých lidí, který naviguje na dlouhou tradici svitavských recitačních souborů. První vznikl po roce 1946. Svitavské recitační studio se pravidelně zúčastňuje okresních, krajských i celostátních soutěží a přehlídek uměleckého přednesu (Šerikové slavnosti v Náchodě, Šrámkova Sobotka, Wolkrův Prostějov, estivaly ve Valašském Meziříčí). Na letošním Wolkrově Prostějově získal soubor Mirovou cenu za nastudování pásma M. Kudeřikové „Zlomky života“ s nímž vystoupí na 41. Jiráskově Hronově.

Neděle 8. srpna 1971 v 16.30 a ve 20 hodin

Divadelný súbor ZK Makyta Púchov
nositeľ vyznamenania „Za vynikajúcu prácu“

Patronát: Vedení závodu a ZV ROH Tepna 07
a záv. klub ROH Mistra A. Jiráská v Hronově

A. N. Ostrovskij

LES

Komédia v piatich dejstvách

Preložil:	Milo Urban
Réžia:	Beňo Michalský
Asistent réžie:	Vincent Záleský
Návrh scény:	Jozef Ciller
Scénu vyhotovil:	Techn. prevádzka DK
Parochne a masky:	Ondrej Blizniak, Štefan Mako
Kostýmy zapožičalo:	DSNP Martin
Text sleduje:	Helena Medvecká

Osoby a obsadenie:

Raisa Pavlovna Gurmyžská, bohatá statkárka, vdova	Zelková Oľga
Axiňa Danilovna, jej vzdialená príbuzná	Vaverčáková Táňa
Eugen Apollonovič Milanov, bohatý sused Gurmyžskej	Švec Ladislav
Uar Kirillovič Bodajev, bohatý sused Gurmyžskej	Jagelka Anton
Ivan Petrovič Vosmibratov, obchodník s drevom	Bellovič Jozef
Peter, jeho syn	Lonc Gustáv
Alexej Sergejevič Bulanov, mladý nedoštudovaný gymnazista	Mišún Ivan
Karp, lokaj u Gurmyžskej	Cengel Štefan
Ulita, kľučiarica	Záleská Emília
Gennadij Nešťastlivcev, peši pútnik	Kunst Ladislav
Arkadij Šťastlivcev, peši pútnik	Hodoň Viliam

Ostrovského Les nám především vybaví závěrečný monolog herce Nešťastlivce, ostrý soud nad společností, nad jejími pány, jejichž zenit byl překročen, i nad těmi, jejichž křivka vzestupu teprve nastává. Les rokem svého vzniku (1871) uzavírá poreformní etapu Ostrovského díla, kdy hry vzniklé v období 1861 (rok zrušení nevolnictví v Rusku) a 1871 ukazují zesilování společenských rozporů, přivádějí na scénu hrdiny, kteří jsou schopni odporu. Ostrovského kritika není zaměřena jen za odcházejícími statkáři a šlechtici, ale platí i těm, kteří nastupují na jejich místa — bohatnoucím kupcům a podnikatelům, příští kapitalistické Rusi. Vývojovou řadu tohoto desetiletí začínají hry Co tě nepálí, nehas a Ženitba Balzaminova (cenzurou tehdy zakázaná) a vrcholy tvoří komedie I chytrák se spálí, Horoucí srdce a Nemá kocour pořád posvícení. Jsou jimi i typy těch, kteří se dokázali vzepřít, zajímavé, že to jsou hlavně ženské hrdinky, Paraša v Horoucím srdci, Feona a Agnia v komedii Nemá kocour

pořád posvícení a je tu na závěr Nešťastlivec se svým monologem, v kterém Ostrovskij tím, že ho svěřil postavě herce, poukázal nepřímou na smysl divadla a jeho společenského poslání. Pro divadelně účinné role herců Nešťastlivce a Šťastlivce (označovaných také jako Donquichotov a Sanchopanzov) se k této hře obracelo mnoho herců i za hranicemi Ruska. I u nás spolupůsobil Les přes nemalé potíže v pochoopení diváků a kritiky, při prosazování realismu v divadle. Byl uveden v překladu Pavla Durdíka r. 1888. Roli Šťastlivce hrál tehdy Jindřich Mošna. V dějinách světového divadla je Les spojen s Mejercholdovou inscenací, která postupy moderního divadla prověřila divadelní hodnotu textu a jeho nosnost a tím znovu podtrhla Ostrovského schopnost vidět jevištně. Na listině herců, kteří ve hře hráli je i K. S. Stanislavskij, mezi režiséry najdeme Stanislavského žáka Toporkova. Les připoutal k sobě u nás avantgardního režiséra Jiřího Frejku a výtvarníka Vlastislava Hofmana, který právě zde syntetisoval své programové usilování o postižení atmosféry ruského dramatu.

Pondělí 9. srpna 1971 v 16.30 hodin

**Dětský dramatický kroužek ZK ROH Karosa
ve spolupráci s LŠU ve Vysokém Mýtě —
mimo výběr**

Patronát: Vedení n. p. a ZV ROH MEZ
v Náchodě

CESTA KOLEM SVĚTA ZA 77 DNÍ

aneb

Tři chyby Philease Fogg

Hra pro mládež o dvou dílech na motivy
Julese Verna

Scénář a režie: Josef Mlejnek

Hudbu složil: Bohuslav Víték

Verše a texty písní: Václav Nekvinda

Choreografie: Miroslava Widderová,
Eva Kudrnáčová

Výtvarná spolupráce: Květa Rafailová

Eva Faltisová, Milada Zavrtálková

Nácvik písní: Inka Šumská

Hudební spolupráce: Oldřich Ludvík

Otakar Klíma, Marie Michalová

Josef Novák

Scéna: Karel Pokorný

Hrají si:

Jiří Bače

Jiří Bachman

Jana Bartošová

Marcela Bauerová

Růžena Blajdová

Mirka Benešová

Věra Bouchnerová

Zdena Císařová

Olga Coufalová

Jiří Dohnal

Viťa Duspiva

Noemí Dvorská

Václav Forejt

Ivana Habrmanová

Vladimíra Hrubešová

Jana Hašková

Milena Jedličková

Tomáš Jirman

Láďa Končinský

Láďa Koutník

Mírek Kuta

Pavel Loskot

Hana Lustyková

Mirka Maříková

Jana Mlejnková

Marie Mlejnková

Jiřina Nekvindová

Lenka Nováková

Alena Poláčeková

Jan Sehnal

Ruda Sejkora

František Synek

Hana Šimonová

Eva Tichá

Pavel Zelenka

DĚTSKÝ DIVADELNÍ KROUŽEK ZK KAROSA VYSOKÉ MÝTO

Dětský kolektiv pracuje pod vedením Josefa Mlejnika, autora i režiséra, uvádí také často jeho hry napsané přímo pro tento kolektiv. Soubor hledá nové formy práce, studuje inscenace v poměrně širokém žánrovém záběru. Mezi nastudovaná představení patří i Zeyerova Stará historie a mnohé Mlejnkovy hry.

V loutkovém divadle i v divadle pro děti tvoří okruh autorů převážně ti, kteří inscenace pro děti také vytvářejí, ať již jako režiséři nebo herci či výtvarníci. Souvislost mezi praxí v divadle a literárním autorstvím má mnoho výhod, zejména pro vybudování pevného tvaru textu a uplatnění přesných technických postupů. Snad právě proto se loutkářům podařilo rozšířit nové umělecké postupy tak rychle a široce, protože měli v rukou texty, které vždycky vybízely k novému inscenačnímu řešení a vedly k dalším objevům. Je to celá řada jmen počínaje Josefem Skupou, Vaškem Sojkou, Janem Malíkem, Vojtěchem Cinybulkem a mnoho dalších, ke kterým lze bez rozpaků přidat i dílo Josefa a Hany Lamkových. Již v půvabné hříčce Král Abeceda se objevila v první řadě jejich loutkářská fantazie, jejich akcent na vizuální stránku hry, ke kterému práce v loutkovém divadle vede. Lamkovi ve hře *O veselém hrobaři*, na námět Jiřího Mahena, dokázali vytvořit i přesně viděné, charakterově účinné postavy, vybudovat zajímavé situace a obohatit jazyk postav o srdečný lidový tón. Tó, jak dokázalo loutkové divadlo postupně přecházet od schematizace pohádkové postavy k jejímu hlubšímu prokreslení, spojovalo se stále těsněji s divadlem hraným živými herci. I v obráceném smyslu došlo zase k přenosu textů z oblastí velkého divadla do podmínek loutkářské práce. Ostrá hranice, která ještě před desetiletími platila mezi oběma formami divadla se dnes stírá.

Pohádkový námět dnes nestojí v divadle jen jako prostředek rozvedení určitého děje, ale je v první řadě základem pro hledání poetiky pohádky a její atmosféry, tvůrci v něm objevují básnické hodnoty lidového vidění světa, přírody a člověka v ní. Návrat k původním inspiračním zdrojům, vyjádřený prostředky moderního divadla, zhodnocuje pohádku v jejím pravém historickém významu pro dnešní skutečnost.

Pondělí 9. srpna 1971 ve 20 hodin

Divadelní soubor „Máj“ ÚKD DS Praha

Patronát: Vedení závodů a ZV ROH Tepna 06
a Tepna 10 v Hronově

Hana a Josef Lamkovi

O VESELÉM HROBAŘI

Hra o 4 obrazech volně podle pohádky

Jiřího Mahena

Režie:

Josef Traxler

Výprava:

Alois Nosek

Zvuk:

Lubomír Novotný

Text sleduje:

Jana Boučková

Technika:

Robert Müller

Osvětlovač:

Jan Smolík

Masky:

Jan Greš

Osoby a obsazení:

Hrobař

A. Maršák

Jeník

J. Kadeřávková

Kroupa, sedlák

J. Bystrina

Kroupová, jeho žena

M. Straková

Kmotra smrt

J. Votočníková

**DIVADELNÍ SOUBOR „MÁJ“ — ÚSTŘEDNÍHO
KULTURNÍHO DOMU DOPRAVY A SPOJŮ — PRAHA**

Soubor, který měl kdysi v Praze stálou scénu, dnes pracuje na různých místech Prahy. Divákům Jiráskových Hronovů zůstala v paměti jejich inscenace hry C. Corintha Trojaně. Soubor uvádí pravidelně hry pro děti a mládež. Hru O veselém hrobaři uvedl soubor na přehlídce divadel pro děti v Kralupech letos v červnu.

Úterý 10. srpna 1971 v 16.30 a ve 20 hodin

**Divadlo Hrušov ZK ROH Hrušovských
chemických závodů Dukla Ostrava - Hrušov**

Patronát: Vedení závod a ZV ROH ČKD
závod Hronov

Bertolt Brecht

**PAN PUNTILA A JEHO
SLUŽEBNÍK MATTI**

Podle povídek a nástinu hry Helly Wuolijokiové

Dialogy přeložil: Rudolf Vápeník

Verše: Ludvík Kundera

Hudba: Paul Dessau

Režie: Alois Müller

Výprava: Saša Rychecký

Osoby a obsazení:

Puntila, statkář	Václav Finger
Eva Puntilová, jeho dcera	Miroslava Šajtarová
Matti, jeho šofér	Miroslav Etzler
Soudce	Dušan Zakopal
Atašé	Jaromír Žebrák
Vrchní	Rudolf Mikulský
Zvěrolekař	Miroslav Cichý
Ema, kořalečnice	Táňa Zachová
Manda, farmaceutka	Blanka Krpálková
Lisu, děvečka	Jaroslava Hejduková
Sandra, telefonistka	Eva Řiháková
Dělník	Emil Hájek
Žrzoun	Bohuslav Berek
Chuděrka	Václav Šťastný
Rudý Surkkala	Václav Huplík
Laina, kuchařka	Vlasta Překlasová
Fina, služka	Alžběta Urbancová
Advokát	Zdeněk Grygar
Probošt	Oldřich Kubečka
Proboštová	Marie Zelená
Harmonikář	Oldřich Matušinský
Lesní dělníci	O. Skoumal - K. Zelený - D. Sitek - P. Grygarčík

Představení řídí: Miroslav Cichý
Světla: Jaroslav Jurčík
Zvuky: Jaroslav Šimšal
Rekvizity: Libuše Cichá
Kostýmy: Margita Jurčíková
Náповěda: Dušan Sitek
Staví: Oldřich Skoumal, Karel Zelený
Pavel Grygarčík, Zdeněk Nedabýlek

Přestávka po 5. obraze

A SE SMÍCHEM TO PŮJDE JEŠTĚ LÍP

Lidová komedie Pan Puntila a jeho sluha Matti byla napsána podle povídkových motivů a nástinu hry finské autorky Helly Wuolijoki (u nás známé dramatem Ženy na Niskavuori). Vznikla v době Brechtovy emigrace z Dánska do Finska a spadá do tvůrčího období práce na dvou páteřných hrách jeho tvorby — Zadržitelném vzestupu Artura Uie a Dobrém člověku ze S'čchuanu. Termín lidový není jen zběžný přídomek, ale i on měl v Brechtově programu důležité místo. Zábavnost věci a situací vzbuzuje naši touhu proniknout k jejich podstatě a jejich objektivní pravdě. Vytvořit lidovou hru, která by pravdě nezatláčovala oči, pokládal Brecht za vážný politický úkol, jako protiklad ke skutečnosti zakrývajícímu lidovému divadlu psanému v duchu třídních pozic buržoazie. V tomto směru těsně souvisí jeho dílo s tvorbou revolučního dramatika Gustava von Wangenheim (Die Mausefalle, Da liegt der Hund begraben atd.).

Také zde jde o dobro a lidský vztah člověka k člověku jako v mnoha jiných jeho hrách. Konání dobra a lidskosti se tu jeví jako důsledně vytvořený paradox, kdy pán majetku, dobytka i lidí, dovede mít kladné vlastnosti jen ve stavu totální opilosti. Reálná skutečnost je jiná. V Dobrém člověku ze S'čchuanu dospěl Brecht k možnosti existence dobra a lidskosti v člověku jen za cenu jeho absurdního rozdvojení. V hlavní postavě pana Puntily se nezapře inspirační souvislost s hrdinou A. N. Ostrovského hry Horoucí srdce, kde boháč Chlynov má také představu trvalosti svého postavení a ze země, kde mu patří všechno, si udělal svůj poži-

vačný a přízemní ráj. Brecht dovedl hru díky své dramatické dialektice k analýze skutečnosti podávané v plnokrevných tónech a sytých barvách charakterů.

Významné místo tu hraje lyrické vidění skutečnosti, kraj protkaný lesy a jezery, jásavá červeň finských domů, léto nepřerušované noci, vůně dřeva nasyčující přírodu i domy z něj postavené. Všechno to mluví proti Puntilovi, svou vnitřní reálnou krásou, převyšující svého pána hodnotou a trvalostí své existence. Humorná idyla, kterou nás provází „laskavý básník Brecht“, nám dává lépe poznat onu nebezpečnou a úděsnou hru o život ve skutečném světě, který patří pánům na Puntile, ať jsou kdekoli na zemi. Zpívá-li v prologu děvečka, že „se smíchem to půjde líp“, není to útěcha a zavírání očí před světem. Nebyl by to Brecht, aby nepředeslal — „Vážené publikum, boj tvrdý je, však přece jen nám svítá naděje“.

DIVADLO HRUŠOV ZK ROH HRUŠOVSKÝCH CHEMICKÝCH ZÁVODŮ DUKLA OSTRAVA - HRUŠOV

Soubor se stal v posledních letech téměř pravidelným účastníkem Jiráskových Hronovů, v roce 1967 se stal vítězem 37. Jiráskova Hronova s inscenací Smočkova Bludiště a Podivného odpoledne dr. Zvonka Burkeho. Hronovští diváci viděli v jeho podání Boltova Člověka pro každé počasí, Anouilhovu Antigonu a nakonec veselohru V. K. Klicpery Veselohra na mostě. Soubor spolupracuje pravidelně s profesionály, své kvality potvrdil i úspěšným vystoupením na zahraničních festivalech (např. Monaco, Macarata aj.).

Středa 11. srpna 1971 v 16.30 a ve 20 hodin

**Amatérský soubor Jihomoravského divadla
ve Znojmě**

Patronát: Vedení závodu a ZV ROH Lesní závod
v Hronově

Maxim Gorkij

M Ě Š Ť Á C I

Dramatická studie o čtyřech dějstvích

Překlad:	Bohumil Mathesius
Režie:	František Jambor
Výprava:	Alois Vobejda
Představení řídí:	Josef Semotam
Text sleduje:	Františka Tutterová
Masky:	Lubomír Roupec
Jevištní mistr:	Jan Zemánek
Osvětlovač:	Josef Prchal
Rekvizity:	Josef Rozsypálek

Osoby a obsazení:

Bezsemenov Vasilij Vasiljevič, bohatý starosta společenstva malířů pokojů	Alois Mach
Akulina Ivanovna, jeho žena	Dobromila Konečná
Petr, bývalý universitán, jejich syn	Stanislav Ševčík
Taťána, učitelka, jejich dcera	Ilona Machocká
Nil, adoptivní syn Bezsemenova, strojvůdce	Ladislav Barcal
Perčichin, obchodník se zpěvnými ptáky	Eman Macoun
Polja, jeho dcera, švadlena pracující po domácnostech	Jitka Čapounová
Jelena Nikolajevna Krivcová, vdova po vězeňském dozorci	Jarmila Gallová
Těťěrev, zpěvák	Jiří Čapoun
Šiškin, universitán	Jiří Koukal
Cvětájeva, učitelka, kamarádka Taťánina	Miluše Vlčková
Stěpanida, kuchařka	Květa Vlčková
Doktor	Vladimír Labský
Místo děje: provincionální městečko	
Hlavní přestávka po druhém dějství	

NEEXISTUJE TAKOVÝ JÍZDNÍ ŘÁD, ABY SE NEDAL ZMĚNIT

Maxim Gorkij napsal celkem 19 dramát, ve kterých je skryt vývoj ruské společnosti od konce minulého století až k Říjnové revoluci. Dějinný konflikt buržoazie a proletariátu se v nich táhne jako červená nit protkávající události, vztahy lidí a zasahující svět měšťanstva. Nové síly společenského vývoje vystupují spíše na pozadí obrazu rozkladu buržoazního světa, jehož energie slábne spolu s chutí k životu a k jeho perspektivám. Rodiče ztrácejí víru v budoucnost dětí a děti necítí jistotu v otcovském domě. Starý kupec Jegor Bulyčov umírá a pod okny jeho domu zní revoluční písně. „Síla v nás není žádná“, říká Bulyčov, „chyba není v caru, chyba je v samém kořeni“. Ústředním konfliktem her Maxima Gorkého je třídní konflikt, z nadhledu tohoto hlavního konfliktu řeší dramatik střetnutí osobní, poznamenaná vždy důsledně třídní příslušností. Proto nejsou Měšťáci jen úzkým sporem rodičů a dětí o způsob života, ale výrazem širšího zápasu společenských sil, jemuž se nelze vyhnout. Bezsemenovi a Nil s jeho přáteli jsou hlavními silami střetnutí a tím i Nilův výrok o jízdním řádu má široce obecnou platnost, naznačuje dynamiku dějin, kterou nelze zastavit.

Měšťáci přivádějí na scénu vedle typů buržoazního světa i postavu proletáře Nila. Gorkij v něm vykreslil obraz síly, před kterou se otevírá životní perspektiva. Snad proto patřila tato hra k nejčastěji inscenovaným Gorkého dílům u nás. Stačí si připomenout Spitzerovu inscenaci se souborem DDOČ. Nil je pro Gorkého hrdina, který přibližuje sám sebou budoucí svět; hlavním tématem všech her je vždy sociální proces viděný jako zápas tříd. Z něj těží autor dramatické napětí i dramatický konflikt, vedle kterého spory jednotlivých postav mají nutně vedlejší význam. Značnou pozornost věnoval Gorkij postavení inteligence v tomto procesu (Děti slunce, Letní hosté i Barbaři, Podivíni). Ústřední konflikt gorkovské dramatiky vyznívá umělecky nejsilněji v dramatu Nepřátelé (1906). Výrazová mnohotvárnost dramatika umožňuje vidět tento ústřední konflikt v řadě odstínů, z mnoha úhlů, které osvětlují složitost historické epochy, která je v Gorkého díle plně obsažena a analyticky zobrazena.

AMATÉRSKÝ SOUBOR JIHOMORAVSKÉHO DIVADLA VE ZNOJMĚ

Soubor se již v Hronově divákům představil v roce 1968 filosoficky obtížnou hrou polského autora Brozskiewiczze Konec knihy VI. Ve svém repertoáru si klade náročně dramaturgické úkoly. Stálou znojemskou scénu tvoří amatérští herci, kteří od jejího založení nastudovali téměř třicet premiér.

**Středa 11. srpna 1971 v 16.30 a ve 20 hodin —
velký sál Slávie**

MIKROFOR Destička club v Děčíně

Patronát: Vedení závodu a ZV ROH
Východočes. dřevař. závody - závod v Hronově

Pavel Landovský

HODINOVÝ HOTELIÉR

Režie: Josef Doležal

Výtvarnice: Věra Smetanová

Světla: Petr Hruška

Zvuk: Míla Votrubec

Ličí: Jana Klennerová

Inspice: Karel Honzátko

Osoby a obsazení:

Fána Josef Doležal

Hanzl Karel Drechsler

Zuzi Eva Marková

Riša Jiří Marek

Představení je hráno bez přestávky a trvá 70 minut

DIVADELNÍ SOUBOR MIKROFOR DESTIČKA CLUB DĚČÍN

Soubor vznikl v roce 1963 jako vojenský kolektiv. Svou činnost zahájil estrádami, písničkami. V roce 1964 získal třetí místo v Armádní soutěži umělecké tvořivosti s kabaretem „Čert na štaflích“. Po skončení vojenské služby přešlo jádro souboru do Děčína. Od drobnějších pořadů estrádního typu přešel soubor k celovečerním divadelním hrám a v současné době hraje kromě hry P. Landovského „Hodinový hoteliér“ pohádku „Čertovy zlaté vlasy“ a hru E. A. Longena „Ministr a jeho dítě“. Na Jiráskově Hronově účinkuje poprvé.

Čtvrtek 12. srpna 1971 v 16.30 a ve 20 hodin

Italský divadelní soubor organizace E. N. A. L.
„O Calabresi“ Macerata — jako host

Patronát: Vedení n. p. a ZV ROH Kovopol
v Polici nad Metují

Luigi Pirandello

JINDŘICH IV.

REGIA: Ugo Giannangeli
Bozzetti scenici: Mario Buldorini
Tecnico luci e suoni: Enzo Pietrella
Suggeritore: Dante Passamonti
Direktore di palcoscenico: Giorgio Paoloni
Costumi: „Casa d'Arte CIARLO“ - ROMA
Musiche di scena di Domenico
Castellana eseguite da: Sax Aldo Aloisi;
Organo: Piero Giannangeli

Osoby a obsazení:

Enrico IV.	Ugo Giannangeli
La Marchesa Matilde Spina	Maria Giannangeli
Sua figlia Frida	Giuliana Scattolini
Il giovane Marchese Carlo Di Nolli	Lucio Cartechini
Il Barone Tito Belcredi	Evro Piangiarelli
Il dottor Dionisio Genoni	Diomede Cappelloni
Landolfo (Lolo)	Piergiorgio Pietroni
Arialdo (Franco)	I quattro finti Sandro Piangiarelli
Ordulfo (Momo)	Consiglieri Segreti Mario Pallotta
Bertoldo (Fino)	Alessandro Nigi
Giovanni, vecchio cameriere	Cesare Angeletti
1. Valletto	Andrea Caldarelli
2. Valletto	Pietro Foresi

Děje se v osamělé vile v Umbrii za našich dnů

Pirandellův výrok snad nejlépe charakterizuje smysl hry a životní osud Jindřicha IV. Nasazování masky jako ochranného štítu před zlou společností je prvek, který se u Pirandella objevuje velice často (i v takové komedii jako je *Člověk, zvíře a ctnost*), je častým principem celého tvůrčího proudu, který souhrnně označujeme jako Teatro grottesco, s jehož autory byl Pirandello svázán úzkými přátelskými i tvůrčími kontakty; Chiarelli (*Maska a tvář*), Rosso di San Secondo (*Ó, loutky, jaká vášeň*), Antonelli a všichni další sledují kontrast groteskního rozdvojení, ke kterému vede obrazně nasazená maska, umožňující vidět hloub pod povrch věcí. Není náhodou, že i Pirandello dal svým sebraným hrám souhrnný název *Maschere nude* (*Nahé masky*).

Princip nasazení masky v Jindřichovi IV. se opírá o analogii historické skutečnosti pověstného zápasu německého krále Jindřicha IV. o investituru s papežem. Hrdina se cítí být tímto Jindřichem, ačkoliv žije v osamělé Umbrii, v přepychové vile a na kalendáři je datum 1922 (rok, kdy hra měla svou premiéru). Je pokládán za blázna, ostatně jím byl ještě dřív, než si nasadil masku historického krále, pro své nonkonformní názory a odpor ke společnosti, v níž žil. V masce je však těsně, je v ní samota a není z ní ani úniku. Pirandello se obrací k nitru člověka, vidí jeho rozdvojení, co pro jednoho je komické, působí druhému bolest. Smích je výrazem žalu a bolesti. Jindřich IV. nikdy neprohlásí před diváky, že je zdravý a vidí jasně pravdu, autor však neustále demonstroe jako ozvlášťující linii celého příběhu, že hrdina má zdravý rozum. Proto musí zůstat v masce dál. Jindřich však odhaluje masky na tváři těch druhých, je těžké rozhodnout, hraje-li v životě v masce ten druhý či má-li ji nasazenou sám. Pirandello záměrně udržuje napětí mezi groteskou a tragédií, Jindřichův případ je podán z mnoha pohledů, obnažuje hlouběji niterné rozdvojení člověka než jeho bliženci v Teatro grottesco, kteří principem masky odhalovali jen groteskní mechaniku společenských vztahů.

DIVADELNÍ SOUBOR „O CALABRESI“ MACERATA

Ochotnický soubor z Maceraty lze dnes považovat za jeden z nejvýznamnějších v celé Itálii. S výjimkou tří ročníků se zúčastnil všech čtyřadvaceti Italských národních festivalů ochotnického divadla a téměř pokaždé se umístil mezi nejlepšími. V roce 1969 byl soubor poprvé v Československu, v Ostravě - Hrušově, kde v rámci festivalu uvedl komedii L. Pirandella „Každý má svou pravdu“. Na domácí scéně pořádá soubor „O Calabresi“ každoročně národní přehlídku nejlepších italských ochotnických souborů. V roce 1969 se jí zúčastnil také divadelní soubor z Ostravy. Maceratský divadelní soubor působí nepřetržitě od I. poloviny minulého století. Spolupracovali s ním významní profesionální umělci. Jedním z nich byl také Oreste Calabresi, který po prvních úspěších v maceratském ochotnickém souboru přešel do jedné z nejlepších italských divadelních společností. Zanedlouho potom vyšel z řad maceratského ochotnického souboru jiný velký profesionální herec, Umberto Palmarini a v nedávné minulosti další umělci jako Silvio Spaccesi a Franco Graziosi.

Pátek 13. srpna 1971 v 16.30 a ve 20 hodin

Spojené divadelní soubory Plzeň

Patronát: Vedení závodu a CZV ROH Potraviný
v Náchodě

A. P. Čechov

RACEK

Komedie o 4 dějstvích

Přeložil: **Josef Topol**

Režie: **Štěpán Marovič**

Scéna: **J. Zapletal**

Asistenti režie: **F. Jareš, A. Mařík**

Světla: **J. Chábera**

Stavby: **V. Batík**

Zvuková spolupráce: **J. Schinabek**

Osoby a obsazení:

Irina Nikolajevna Arkadinová, herečka **Věra Filipcová**

Konstantin Gavrilovič Treplev, její syn **Jan Zajíc**

Petr Nikolajevič Sorin, její bratr **Ota Rösch**

Nina Michajlovna Zarečná,
dcera statkáře **Helena Fricková**

Ilja Afanasjevič Šamrajev, správce **Stanislav Meiner**

Polina Andrejevna, jeho žena **Věra Rybáková**

Máša, jejich dcera **Slávka Trčková**

Boris Alexejevič Trigorin, spisovatel **Jiří Thurn**

Jevgenij Sergejevič Dorn, lékař **Václav Belza**

Semjon Semjonovič Medvěděnko,
učitel **Vladimír Gardavský**

Jakov, dělník **Antonín Polívka**

Kuchař **Bedřich Horáček**

Panská **Marie Svidenská**

Děje se na Sorinově statku

Mezi 3. a 4. dějstvím uplynou dva roky

Hry A. P. Čechova představují dodnes podstatný zásah do teorie dramatu; je dodnes největší uměleckou ctí v nich hrát, stejně jako dodnes je slyšet hlasy uzavírající autora jen do historické podmíněnosti doby, v níž žil a divadla, pro které tvořil. V jeho vrcholných hrách Strýček Váňa, Racek, Tři sestry a Višňový sad najdeme nový názor na kompoziční funkci příběhu, objevíme tu konflikty probíhající v jiných rovinách, než jak byli diváci do konce minulého století zvyklí. Dialog bez přímé repliky vyvolává pocit jakoby se čas dramatu zastavil a znehybněly všechny síly vedoucí ke konfliktu. Všednost námětu nenabízí žádnou divadelní okázalost. A přece umělo divadlo najít cestu k tomuto autorovi, vstřebat ho a poznamenat jím své postupy, zejména v oblasti herecké práce. Systém Stanislavského se především formoval na „čechovovské linii“, když Moskevské umělecké divadlo uvádělo jeho hry. Symbol Racka dodnes dominuje portálu mos-

kevského MCHATu, aby připomínal spojení divadla a díla objevujícího umění novou dimenzi.

V Rackovi je každá postava do jisté míry středem vlastního světa, každý je hrdinou sám sobě. Všechny události a celá atmosféra však každého poznamenává uvnitř a toto přijímání událostí a nálad, znásobeno ve všech postavách, vede diváka k proniknutí do podstaty hry, vede i k rozpoznání společenské skutečnosti dané především vztahy mezi postavami, nikoli osobami hrdinů samotných. Ze vztahů mezi postavami vznikají významy, ke kterým vedou všední fakta dialogu, jedině v jejich spojení se vyjevuje vlastní drama a pocit napětí. V dopise Suvorinovi v r. 1899 prohlásil autor dnes už klasickou a často citovanou větu, že „je nutné, aby na jevišti bylo všechno právě tak složité a právě tak jednoduché jako v životě“. A právě tato složitost jednoduchosti znovu nutí k proniknutí do jemného přediva her, nutí k navazování a novým transformacím naší skutečnosti a našeho poznání do myšlenkového světa velkého ruského dramatika.

Sobota 14. srpna 1971 v 16 a v 19.30 hodin

**Dramatický odbor HÁLEK ZK ROH
dopravy a spojů Nymburk**

Patronát: Vedení n. p. a ZV ROH Rubena
Náchod a vedení a PV ROH Restaurace
v Náchodě

Ladislav Stroupežnický

NAŠI FURIANTI

Režie: Jiří Škobis, PhMr. Dagmar Polzová
Karel Hron

Scéna a technická spolupráce:
Ing. Vladimír Milota, Jan Krupička,
Josef Šubrt, Vladimír Švanda, Jan Kolářný

Inspice: Věnka Miškovská

Napovídá: Věnka Tomšů

Masky: Josef Herčík

Hudba: Přemysl Vrhel

Choreografie a nácvik tanců: Libuše Vrhelová
Zdeněk Zaján

Kostýmy: Jana Švarcová, Madla Kubáčková

Osoby a obsazení:

Filip Dubský, sedlák a starosta obce	Zdeněk Ulrych
Marie Dubská, jeho žena	Vlasta Vaňková
Václav, jejich syn	Rudolf Škrdl
Petr Dubský, Filipův otec a výměnkář	Zdeněk Válek
Jakub Bušek, sedlák a první radní	František Lukeš
Františka Bušková, jeho žena	Olga Vencurová
Verunka, jejich dcera	Jaroslava Endlerová
Martin, jejich syn	Václav Trégl
Matěj Šumbal, sedlák	Vladimír Košťák
Marie, jeho žena	Růžena Rachlíková
Pavel Kožený, sedlák	Karel Schuh
Kašpar Šmejkal, sedlák	Jiří Běhounek
Valentin Bláha, vysloužilý voják	Miroslav Vaněk
Josef Habršperk, švec	Stanislav Holík
František Fiala, krejčí	Josef Krejčík
Tereza, jeho žena	Lída Kaňková
Kristina, jejich nejstarší dcera	Jana Kopecká, Lenka Kubičková
Filípek	Ivana Švarcová
Tonča	Jana Švarcová
Pepička	Mirka Machotková
Tereza	Dana Košťáková
Honzík	Ota Kolář
Karel Kudrlička, učitel	Václav Vorlíček
Marek, hostinský	Ferda Leopold
Rozárka, jeho žena	Marie Ryšavá
Tobiáš Nedochočil	Jan Kaňka - Jiří Bohata
Markýtko, jeho sestra	M. Kubáčková
Závodčí četníků	Jan Kaňka st.
Vojta, čeledín	Zdeněk Ulrych ml.
Muzikanti	Jiří Beneš, Václav Calda, Václav Kudíbal, Jan Novák, Jaroslav Paleček, Josef Švejda

Tančí: Gabra Konůpková, Jana Bártová, Lenka Kubičková,
Božena Mázlová, J. Líbalová, Pavel Filip, František Konupka,
G. Kádek, M. Gerža, Petr Hron, Dana Krejčíková, M. Rajl

Dílo Ladislava Stroupežnického ohraničené léty 1875—1892 prolíná mezi dvojím uměleckým usilováním. Na jedné straně to jsou kánony romantického dramatu, stojícího v přízni dramaturgie mnohých kritiků i diváků, na druhé straně obtížně pronikající realismus, který se proti efektům romantiků zdál na jevišti chudý a nevýrazný. Stroupežnický jako autor i jako dramaturg spojoval v sobě tento konflikt zvláště těžce. Své dílo začal veselohrami podle tehdy oblíbených vzorů (Noviny a karty, Pan Měsíček, obchodník). Romantismus však miloval historické látky s dusivou atmosférou lásky a viny, rodového prokletí a nenávisti. Tímto typem jsou Stroupežnického Černé duše, historické drama rodu Smiřických. Má-li dodnes jevištní životnost Paní mincmistrová či Zvíkovský rarášek není to pro oblíbenost historického námětu, kterého romantikové tak často a s důrazem na scénický efekt užívali, ale pro hlubší kresbu postav, smysl pro jejich jazyk a jazykovou komiku, ke které Stroupežnický využil archaických výrazů a pro hutnost situace. Autor se věnoval pečlivému postizení prostředí, kde detail hraje velkou roli pro úsměvnou atmosféru celku. V Paní mincmistrové je romantická láska Dačického vedena se vši dojemností, ale již bez efektů a nelogických zvrátů. V obou hrách žijí vedle sebe romantismus a realismus, ten tu funguje jako korektiv vedoucí k životnímu detailu a k vystižení nálady, o kterou Stroupežnický opírá svou hru. V roce 1887 se hráli Naši furianti, hra z venkovského prostředí s prostými typy a obyčejnou mluvou.

Jde o běžnou neefektní událost, dobová kritika vytýkala autorovi chudost příběhu. Skutečně věci se zde stávají nejen součástí dramatu v podobě kulisy, ale přímo předmětem dramatického zobrazení Stroupežnického obraz furianství je apriorně daný, morálka každého je dána a není vyvozována z hlubších společenských vztahů a souvislostí. Konstantnost charakteru je vlastně daň romantické minulosti, schopnost věrného odpozorování skutečnosti a její prověření v zákonech dramatu je vklad do progresivního vývoje realismu. Našimi furianty se uzavírá jedna dějinná etapa, ve které vládł romantismus a kdy se objevila potřeba objevit skutečnost znovu pro divadlo. Předstupněm tohoto úsilí byla u Stroupežnického hra V panském čeledníku, uměleckým výrazem pak Naši furianti, kteří si vynutili naráz nové metody režijní, výtvarné a herecké práce a otevřeli u nás divadlu cestu k realismu, na jejímž počátku právem stojí.

DRAMATICKÝ ODBOR HÁLEK ZK ROH DOPRAVY A SPOJŮ NYMBURK

Patří mezi soubory s mnohaletou tradicí. Byl založen roku 1860 a již tehdy se spojil se jménem básníka Vítězslava Háška. Soubor vystoupil na 37. Jiráskově Hronově s hrou Ed. Albeeho Kdo se bojí Virginie Woolfové. Ve své dramaturgii si soubor klade náročné úkoly, v jejich repertoáru se objevují jména jako Tennessee Williams, A. P. Čechov. V poslední době to je nastudování hry G. Figueireda Liška a hrozny.

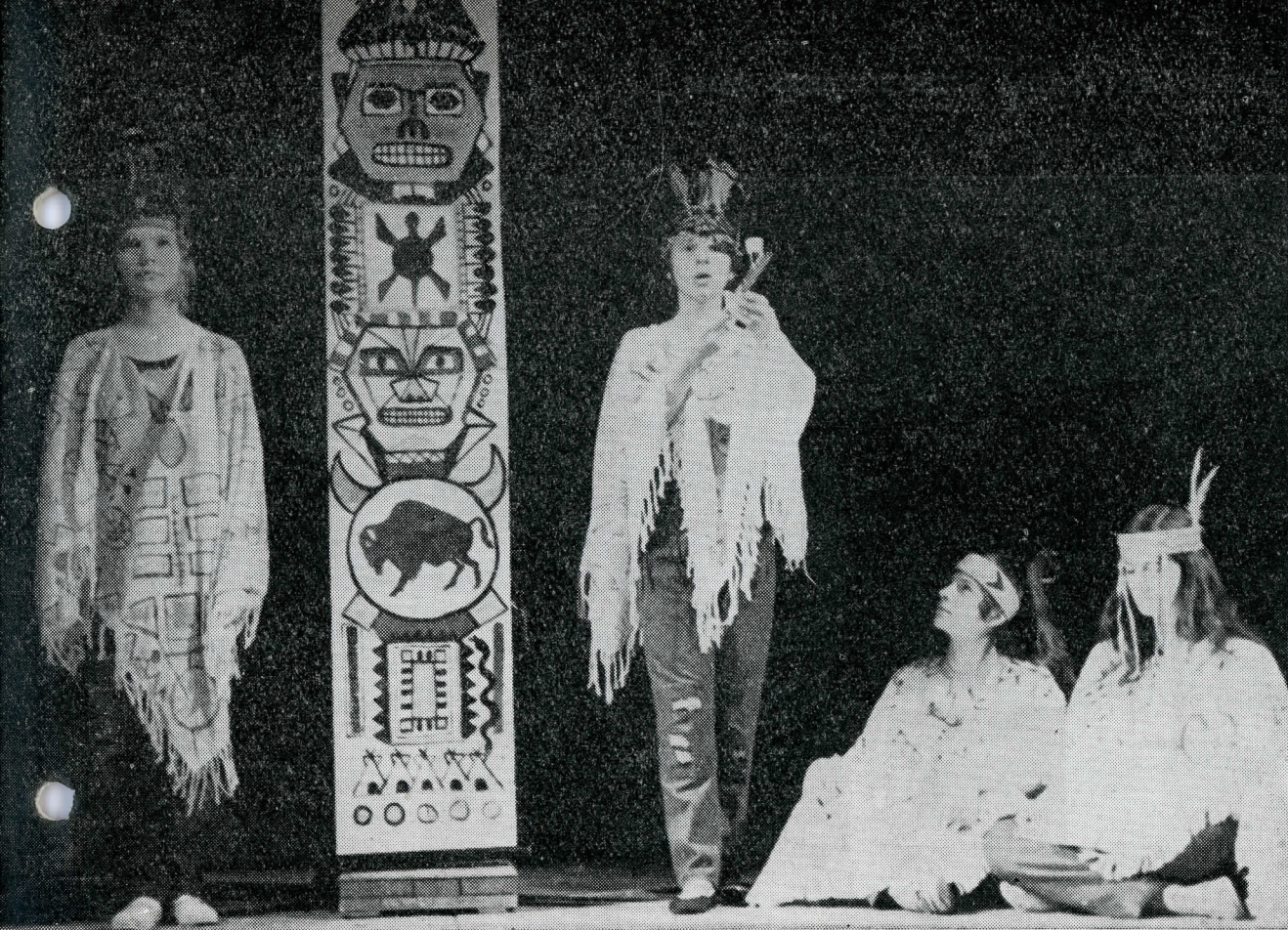

MALÁ SCÉNA PRAHA-ŽÍŽKOV - K. SIMONOV - ČTVRTÝ

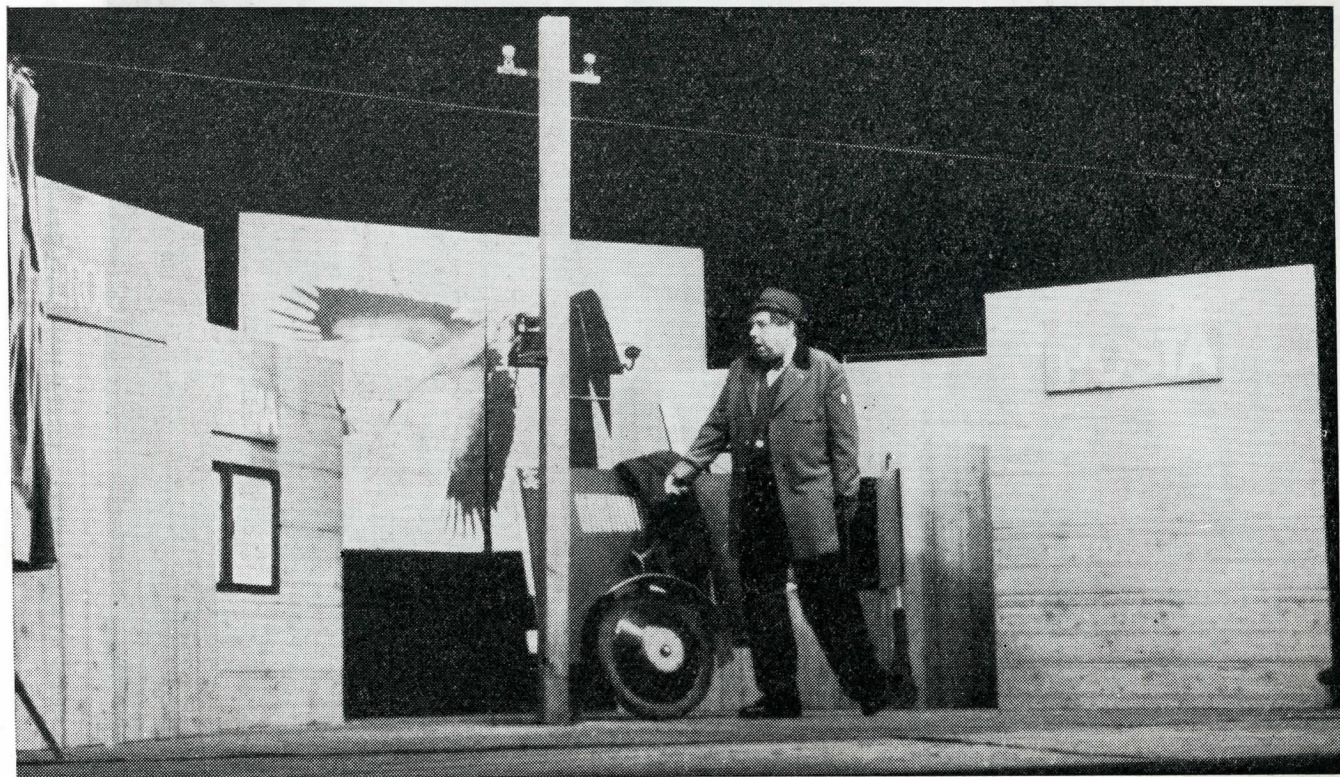

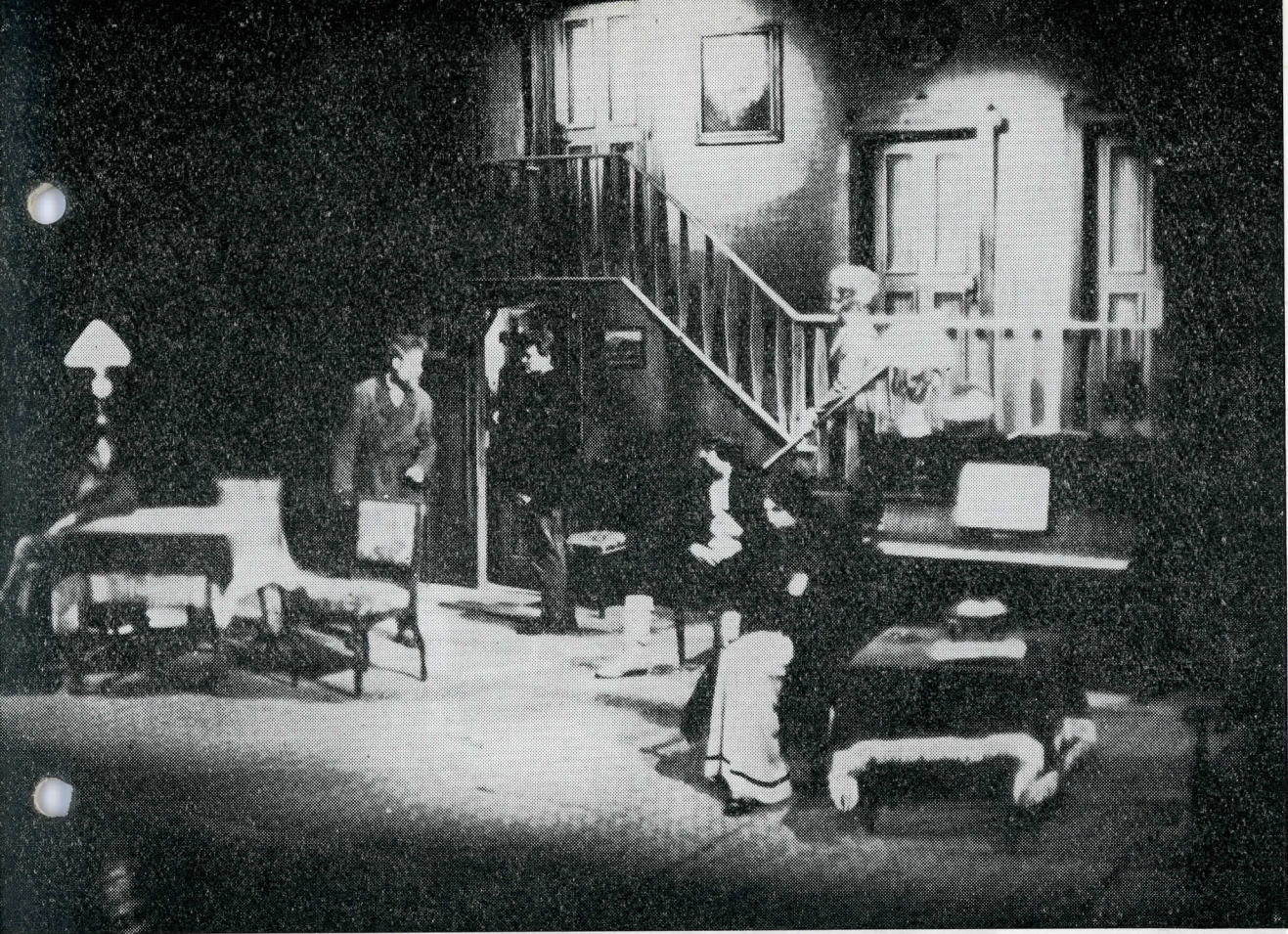
DDS VYSOKÉ MÝTO - CESTA KOLEM SVĚTA ZA 77 DNÍ

DIVADLO HRUŠOV - PAN PUNTILA A JEHO SLUŽEBNÍK MATTI

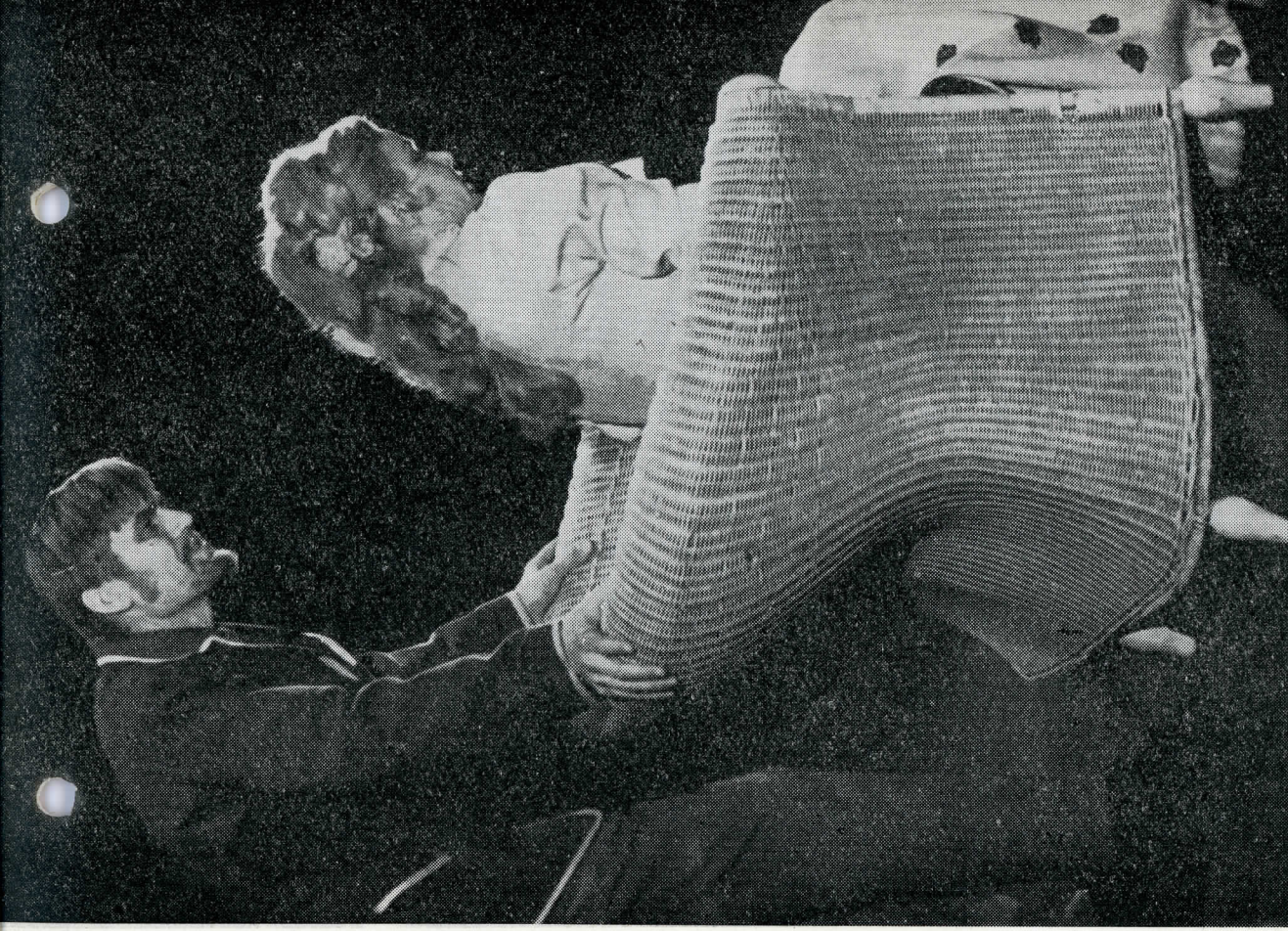

JIHOMORAVSKÉ DIVADLO ZNOJMO - MĚŠTÁCI - FOTO JAR. MACHOKÝ

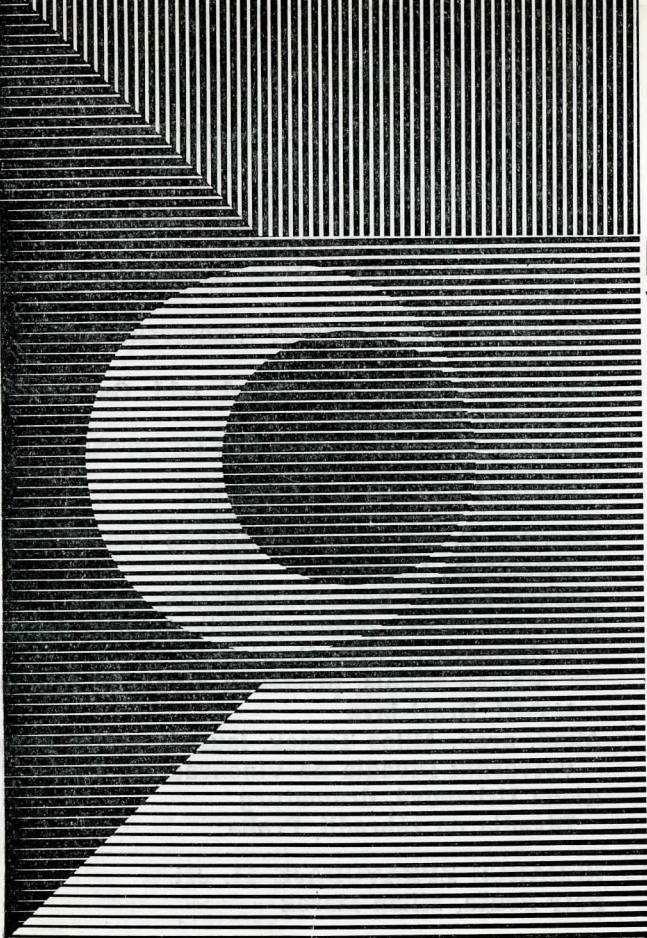

SPOJENÉ DIVADELNÍ SOUBORY PLZEŇ - RACEK

**NAVŠTIVTE
VÝSTAVU
DIVADELNÍCH
PRACÍ
JINDŘICHA
HONZLA .....
DIVADLO
OSVOBOZE -
NÉHO
ČLOVĚKA ....**

**VÝSTAVNÍ
HALA
JIRÁSKOVA
DIVADLA
OD 7. DO 14.
SRPNA
DENNĚ
OD 9 DO 20
HODIN
VSTUP
VOLNÝ
NEZAPO
MEŇTE !!**

PŘÍPRAVNÝ VÝBOR

41. JIRÁSKOVA HRONOVA 1971

Radomil Kryl, vedoucí odboru kultury ONV
v Náchodě — předseda

František Rychtera, inspektor odboru kultury
Vě KNV v Hradci Králové

Jaroslav Šindelář, ředitel Ústředního domu
lidové umělecké tvořivosti, Praha

Eva Slováková, odborná pracovnice Ústředního
domu lidové umělecké tvořivosti, Praha

Václav Vavroušek, ředitel Krajského
osvětového střediska v Hradci Králové

Edith Propilková, inspektorka odboru kultury
ONV, Náchod

Jiří Kmošťák, ředitel Okresního kulturního
střediska v Náchodě

Ladislav Lelek, pracovník Okresní odborové
rady v Náchodě

Jaroslav Kábrt, předseda OV SSM v Náchodě

Miloslav Benda, místopředseda MěstNV
v Hronově

Josef Kolman, ředitel ZK MAJ v Hronově

POROTA 41. JIRÁSKOVA HRONOVA

Doc. Dr. Jan Císař CSc., DAMU, Praha

Doc. Fr. Štěpánek, režisér Divadla
na Vinohradech, Praha

Karel Vondrášek, dramaturg Jihočeského
divadla, České Budějovice

Stanislav Vyskočil, režisér Krajského divadla,
Příbram

Jiří Beneš, ved. redaktor Amatérské scény,
Praha

Olga Lichardová, ved. divad. odd. Osvetového
ústavu, Bratislava

Jaroslav Šindelář, ředitel ÚDLUT, Praha

VEDOUcí KLUBŮ A LEKTOŘI

Jaroslav Černý, prac. Městského vzdělávacího
střediska, Ostrava

Zdeněk Dinter, dramaturg RDZN, Praha

Dr. Anton Kret, pracovník Divadelního ústavu
a dramaturg SND, Bratislava

Dr. Marian Mikola, proděkan divadelní fakulty
VŠMU, Bratislava

Akad. arch. Miloš Tomek, laureát státní ceny,
výtvarník Divadla na Vinohradech, Praha

Alena Urbanová, dramaturg
Divadla na zábradlí, Praha

REDAKCE ZPRAVODAJE 41. JH

Petr Průša, Milan Marek

PRACOVNÍ PROGRAM 41. JH

8. 8. v 9.00 hod. Seminář o revolučních tradicích
Osvobozeného divadla
9. 8. v 9.00 hod. Práce v klubech
14.30 hod. Druhá část semináře o revolučních
tradicích Osvobozeného divadla
10. 8. v 9.00 hod. Práce v klubech
14.30 hod. Konference Kruhu přátel Jiráskova
Hronova s přednáškou
prof. dr. Klementiny Rektorisové
ke 120. výročí narození
Mistra Aloise Jiráska
11. 8. v 9.00 hod. Práce v klubech
13. 8. v 9.00 hod. Práce v klubech
14. 8. v 9.00 hod. Práce v klubech

KAŽDÝ DEN V PRŮBĚHU 41. JH

- 9.00—20.00 hod. Výstava divadelních prací Jindř. Honzla
„Divadlo osvobozeného člověka“
- 12.00 hod. Rozloučení se soubory a beseda
se zást. poroty v zasedací síni MěstNV
- 16.00—17.00 hod. Program na pódiu
v parku Mistra A. Jiráska
- 19.30 hod. Vítání souboru před Jiráskovým
divadlem
- 21.00 hod. Taneční večer v ZK ROH MAJ - Slávie
(mimo středy a pátku)

Ve čtvrtek je volný den

Slavnostní ukončení 41. Jiráskova Hronova bude v sobotu 14. 8. 1971 po skončení večerního představení asi ve 22.00 hodin a budou při něm předány diplomy a ceny souborům i jednotlivcům.

V NEDĚLI 8. SRPNA 1971 VE VELKÉM
SÁLE SLÁVIE OD 9 HODIN
SEMINÁŘ
O REVOLUČNÍCH TRADICÍCH
ČESKÉHO DIVADLA, KTERÝ VEDE
ING. ARCH. MIROSLAV KOUŘIL,
ŘEDITEL SCÉNOGRAFICKÉHO
ÚSTAVU, PRAHA.
Vstup volný

V ÚTERÝ 10. SRPNA 1971 VE VELKÉM
SÁLE SLÁVIE VE 14.30 HODIN
KONFERENCE
KRUHU PŘÁTEL JIRÁSKOVA
HRONOVA S PŘEDNÁŠKOU
prof. Dr. KLEMENTINY REKTORISOVÉ
K 120. VÝROČÍ NAROZENÍ
MISTRA ALOISE JIRÁSKA
Vstup volný

Program 41. Jiráskova Hronova
vydal Přípravný výbor 41. JH —
obálka a grafická úprava
Jiří Zhibo —
vytiskly Východočeské tiskárny,
provoz 13, Hronov,
štočky Grafia 05 Brno —
cena 4,— Kčs
redakce Milan Marek —
články o hrách Petr Průša —

Dilia

DIVADELNÍ A LITERÁRNÍ AGENTURA PRAHA 2 - NOVÉ MĚSTO
VYŠEHRADESKÁ 28

*** JSTE PŘIPRA-
VENI NA DI-
VADELNÍ SE-
ZONU '71/'72
??**

**Znáte
všechny no-
vinky dra-
matické li-
teratury ??**

divadelní a literární agentura

Praha 2, Nové Město, Vyšehradská 28

JSTE PŘIPRAVENI NA DIVADELNÍ SEZÓNU 1971/1972?

Znáte všechny novinky dramatické literatury v oboru

činoherním

hudebně-dramatickém

her pro děti a mládež

loutkových her

malých jevištních forem?

Potřebujete poradit ve výběru vhodného repertoáru pro váš soubor?

VYUŽIJTE SLUŽEB DILIA

DIVADELNÍ A LITERÁRNÍ AGENTURY!

Objednejte si ZPRÁVY DILIA, v nichž se seznámíte s posledními novinkami her.

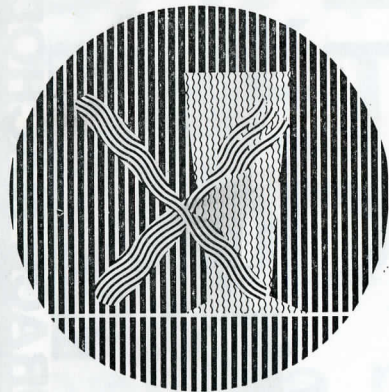
Vyžádejte si naše roční a tematické katalogy.

Očekávejte naše letáky, v nichž vás budeme seznamovat s díly sovětských dramatiků a dramatiků socialistických zemí.

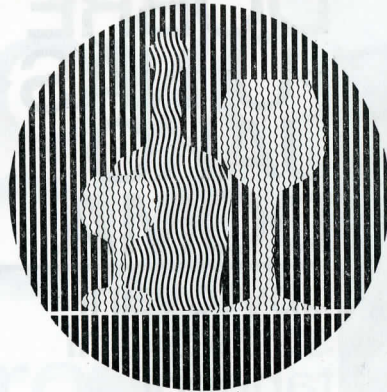
Obracejte se se všemi požadavky na distribuci DILIA,
Celetná 25, Praha 1 - Staré Město, telefon 668-00 a 668-01.

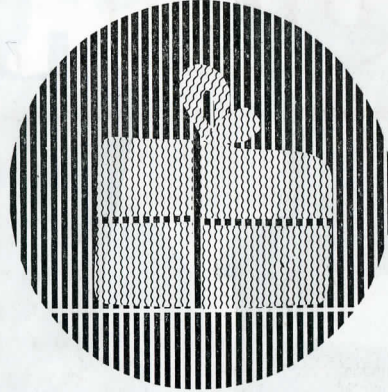
TAKÉ LETOS VYUŽIJTE SLUŽEB PRAMENU

Prodejna mléčných lahůdek
náměstí — poskytne vám
snídaně, občerstvení, velký
výběr výrobků studené
kuchyně a mléčných
specialit

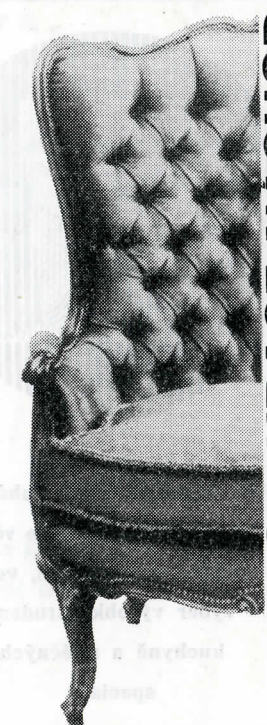
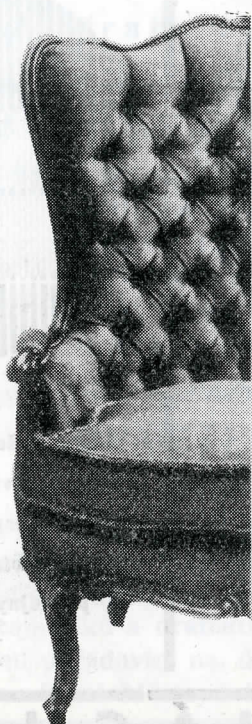
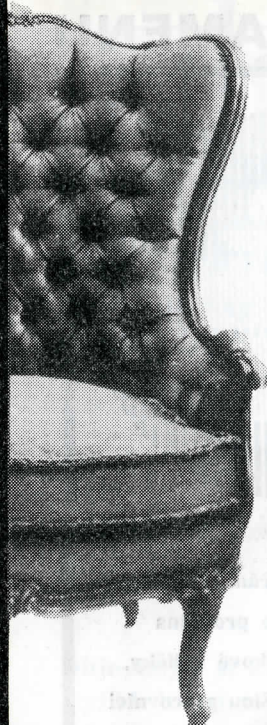
Prodejna Potravin
v Jiráskově ulici vám
nabízí příjemné posezení
v denní vinárně „stovka“,
občerstvení po celý den,
velký výběr našich a za-
hraničních vín

Podle vašeho přání a výběru
připraví naše prodejna
na náměstí dárkové balíčky,
které ochotně zašlou pracovníci
prodejny na vaši adresu

P O T R A V I N Y N Á C H O D

**VŠUDE
DOBŘE
»U NÁS«
JAKO
DOMA**

ubytování
stravování
taneční
zábavy
v příjemném
prostředí
nabízí

**HOTEL
RADNICE
HRONOV**

RESTAURACE NACHOD

BAVLNA★ OPĚT SVĚTOVOU MÓDOU

bavlna pro
každou
příležitost

TEPNA★
NÁCHOD

značka generací

ČKD - OBOROVÝ PODNIK - ZÁVOD HRONOV

Nabízíme zájemcům o perspektivní zaměstnání:

prohlídku závodu - prohlídku unikátních výrobků - všestrannou informaci o možnostech nových pracovníků - zvyšování kvalifikace - péče o pracovníky v důchodu - péče o děti zaměstnanců - výjimky z předepsané pracovní doby - poskytování ochranných oděvů a pomůcek - rekreace pracovníků - tělovýchova a sport.

Většina těchto věcí není žádnou samozřejmostí, jak by si mohl snad někdo myslet, nýbrž je to výraz snahy vedení závodu i odborové organizace o vytvoření vědomí sounáležitosti celého pracovního kolektivu. Přijďte pracovat mezi nás. Závod přijímá muže i ženy, řemeslníky i nevyučené.

100
1871-1971

ZÁVODY
ANTONÍNA
ZÁPOTOCKÉHO
NÁRODNÍ PODNIK
JAROMĚŘ

VÝROBCE VŠECH
DRUHŮ USNÍ
A TECHNICKÝCH
VÝROBKŮ Z USNÍ
A UMĚLÝCH HMOT
PRO STROJNÍ
AUTOMOBILOVÝ
A TEXTILNÍ
PRŮMYSL

TECHNICKOU PRYŽ PRO PRŮMYSL VYRÁBÍ A DODÁVÁ :

Rubena

NÁRODNÍ PODNIK

NÁCHOD

Těsnění pohyblivých a nepohyblivých částí; C-kroužky všech rozměrů odolné olejům, benzinu a vysokým teplotám dle ČSN 02 9280 a 02 9261; veškerou technickou pryž lisovanou - kryty - prašnice - manžety - nárazníky apod.; opryžovaný textil; pryžové skládací kontejnery pro skladování a přepravu sypkých hmot obsahu 1m^3 a 2m^3 ; polštářové nádrže pro skladování a přepravu olejů, benzinů, pitné vody a jiných kapalin .....

PRIM
PRIM

ČESKOSLOVENSKÉ
NÁRAMKOVÉ
HODINKY

PRIM

mají vlastnosti, které požadujete:

- přesnost chodu
- spolehlivost
- dlouhou životnost
- nepraskající pero
- 15 až 17 rubínových kamenů
- vzhled podle Vašeho vkusu

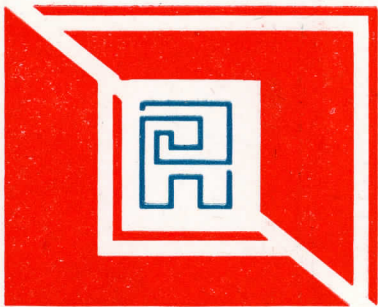
ELTON

NÁRODNÍ PODNIK

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

NÁRODNÍ FESTIVAL
ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ
ČINNOSTI
NA POČEST 50. VÝROČÍ
VZNIKU KSČ

41.

JIRÁSKŮV
HRONOV

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH
SOUBORŮ Z ČESKÉ SOC.
REPUBLIKY